

NEWSLETTER

lokakuu 2007

Lokakuu on ollut vilkasta aikaa ja mennyt yhdessä hujauksessa. Tässä kuussa oli hieno Helsinki HorseShow, jossa muutama ratsastajamme pääsi juttelemaan itsensä Anky van Grunsvenin kanssa ja tämä kohtaaminen vieläpä päättyi kuvaksi ikuistettuna Hevosurheilulehteen. Lisäksi pidettiin omat jännittävät estekisat. Samaan aikaan syksy kääntyy tiukasti talvea kohti vaikka sekopäiset voikukat vielä kukkivatkin kirkaasti hevosvoiman eli lannan teholla vihertävällä laitumella.

Ratsastajaesittelyssä: Heidi

Heidi Koskenniemi on kokeneimpia ratsastajiamme, jonka voi laittaa minkä hevosemme selkään vain. Tätä nykyä hän käy töissä Neste Jacobs Oy:ssä ja toimii siellä toimitusvalvojana.

Kauanko olet ratsastanut?

Aloitin Keminmaalla Kaarinan Majat-nimisessä paikassa n. 20 vuotta sitten. Sen jälkeen olen ratsastellut siellä täällä aina opintojen tai töiden mukaan. Täällä olen nyt ratsastanut reilun vuoden.

Miten olet harrastanut näinä vuosina?

Olen käynyt tunneilla, lisäksi minulla on myös ollut vuokrahevon.

Mitkä ovat vahvuuksiasi/heikkouksiasi ratsastajana?

Minulla on liian kova käsi ja koska ihan alussa ratsastelin ilman opetusta, on pieniä pikkuvikoja juurtunut joita on vaikea saada pois. Vahvuutena ainakin kärsivällisyys.

Mistä haaveilit?

Oma hevonenhan se mutta nyt se ei vielä ole ajankohtaista.

Suosikkihevosesi?

Vertti, koska sen kanssa saa tehdä töitä mutta sitten saa onnistumisen tunteita palkinnoksi.

Estekisat kotimaneesissa

Lautantaina 13.10 pidettiin kovat estekapinat maneesissa. Päivä aukeni aurinkoisena pakkasaamuna, vaikka koko edellinen päivä oli

Kuva: Julle ja Milli tasapainoisessa esteen ylityksessä. Huomaa oikeaoppisesti katse jo kohti seuraavaa estettä.

paiskonut vettä. Onneksi koppurainen verryttelykenttä ennätti parahiksi sulamaan auringossa kilpailun alkuun mennessä.

Ensimmäinen luokka oli korotettu puomiluokka, jossa esteet olivat 20-30 cm korkeita. Tässä luokassa vaikeus muodostuikin siitä, että pitää tulla yksin maneesiin (tilanne mihin varsinkaan osa opetushevosista ei ole tottunut) sekä siitä että osaa ratsastaa oikeat tiet ja varsinkin uskaltautuu voittamaan oman jännityksensä .

Toisena luokkana oli 50-60 cm esteet, muutoin rata oli sama 8-hypyn rata kuin ensimmäisessäkin. Tässä piti jo edetä laukassa ja muutoinkin tämän kokoiset esteet vaativat jo enemmän kokemusta hyppäämisestä.

Kuva: 1. luokan palkintojen jako. Palkinnot jaettiin turvallisuusyistä jalan.

Kolmantena luokkana ratsastettiin 70 cm rata, jossa myös esteelle tulon pitää jo olla oikeassa rytmissä, jotta rata näyttää sujuvalta.

Kaikissa luokissa ratsastajat suoriutuivat pääosin erinomaisesti, omista hevosistamme ainoastaan Vili odotetusti jännittyi kisatilanteesta niin että sillä oli vähän vaikeuksia ratojensa selvittämisessä. Vierailevat ratsukot joita oli kaikkiaan kymmenkunta lähtöä, toivat kisoihin aitoa kisatunnelmaa ja selvittivät niinkään radat hyvin.

Kuva: raikuvia aplodeja jakanut yleisö tekee "aaltoja"

Parasta näin opettajan mielestä oli se, että kaikki ratsastajat keskittyivät todella hyvin omiin suorituksiinsa, ja sähläilyä ei ollut juurikaan havaittavissa.

Tuomarin näkökulmasta taas tiedoksi kaikille ratsastajille, että lähtölinjan saa ylittää vain lähteäkseen radalle kun lähtömerkki on annettu.

Jos siinä vaiheessa tekee vielä linjan ylittävän voltin niin se oikeissa kisoissa tulkittaisiin kielloksi. Tämä oli hyvin yleinen sormien läpi tällä kertaa katsottu virhe.

Luokkien arvosteluna oli A.1.0 eli kaikki puhtaan radan tehneet ova tasaveroisia eli voittajia. Niinpä kisoissa jaettiin parikymmentä sinivalkoista ruusuketta, kun lähtöjä oli kaikkiaan kolmisenkymmentä. Tulokset nähtävillä tiedotteetkansiossa kotisivuillamme.

Kuva: Hyvin kisoissa hypännyt ja ihastusta herättänyt pieni suomenhevonen Pikku-Onerva osoitti notkeuttaan ja taituroi myös vähemmän onnistuneen hypyn puhtaasti yli.

Kiitokset vielä kaikille järjestelyissä auttaneille sekä kilpailijoille.

Ansiokkaasti ratsukkoja kuvasi Nelli Nio, jonka ottamat toistasataa kuvaa löytyvät hänen kotisivuiltaan linkistä: www.nellinio.com/kuvagalleria

Kuva: Heta ja Senni vauhdissa

Aloittajien ryhmä

Alkusyksystä startannut pienten mutta sitä innokkaampien tyttöjen alkeisryhmä on edennyt mukavasti ja keventelee jo täyttä päätä. Alkeisratsastajia olisi tulossa enemmänkin, mutta valitettavasti ei ole tilaa sekä myös hevosten kannalta on parempi että aloittelijoiden ja kokeneempien ratsastajien suhde on oikea.

Ruotsinkielistä ryhmää on auttamassa ollut kiitettävästi tallin ruotsinkielisiä tyttöjä. Jukan ruotsinkielinen on enempi tankerausfinland-svenskaa, mutta onneksi kokeneet hevoset ymmärtävät puheen silloinkin kun tytöt eivät ja harjoitukset tulevat tehtyä.

Kuva: Sophia- Milli ja Lotta-Senni sekä avustajana ahkeroiva Anna keskellä

Neppari pelastui täpärästi

Oulussa asusteleva Cream Perrier eli Neppari sairastui vakavasti ähkyyiin. Se oli aamulla tallityöntekijän tullessa vain makoillut. Onneksi Oulussa Äimänrautiolla on eläinlääkäri liki vieressä. Aamupäivän aikana perushoito ähkyyiin eli letkuttaen annettu öljy, kipulääkkeet ja taluttelu ei kuitenkaan auttanut vaan se kääntyi yhtäkkiä pahemmaksi.

Tuli kiire kuljettaa Neppari Ylivieskaan klinikalle leikattavaksi. Vian aiheuttajaksi paljastui hiekka joka oli tukkinut suolen. Hiekka on hyvin tavallinen ähkyjen aiheuttaja. Sitä kulkeutuu hevosen suolistoon sen syödessä ulkona heiniä hiekalta, jopa toiset hevoset tapaavat syödä hiekkaa.

Leikkaus tapahtui viimetipassa, ja yön yli oli jännittävä tokeneeko se siitä.

Mutta onneksi Neppari on sitkeää tekoa, ja jo parin päivän päästä leikkauksesta se lennätteli klinikan henkilökuntaa siihen malliin pihalla, että Mari sai pyynnön hakea se kiiruusti kotiin. Joten ensivuonna Nepparin pitäisi jo kyetä taas kisaamaan normaalisti.

Loppuvuosi mennään rauhallisissa merkeissä, mitään suurempia tapahtumaa ei ole tiedossa. Mutta voimme luottaa siihen, että hevoset järjestävät koko ajan meille ylimääräistä ohjelmaa, joten yksikään päivä ei ole varmasti toisensa kaltainen. Pikkuhiljaa valmistuu myös lisäkarsina, jotta saamme pikkuvarsat erotettua toisistaan. Nemea on kasvanut sellaista vauhtia, että se tarvitsee jo oman tilansa.

Muilla tallin nuorilla hevosilla on alkava talvi myös tärkeä, neljä "varsaamme" pitäisi aloitella kilpauraansa ensi kesänä.

Wiksu 5-vuotiaiden koululuokissa ja Roo vastaavissa estekisoissa. Wiksu muuten saa nyt marraskuun ensimmäisenä viikonloppuna tulikasteensa ensimmäisissä harjoituskilpailuissaan.

Myös kovasti odotetaan ensi vuonna 4-vuotta täyttävän Daphnen pääsevän näyttämään itseään 4-vuotiaiden kisoissa. Daphnehan nuoresta iästään huolimatta kulkee jo varsin hienosti ratsastajan kanssa, ja siitä voi tulla varsinainen tähti niin harvinaisen hienot liikkeet sillä on.

Vastaavasti myös nyt 3-vuotiaan Viivin pitäisi hypätä ensi kesänä noviisi-luokkia. Pienikokoinen Viivi on vasta tässä kuussa totutettu ratsastajaan, mutta uskomme sen etenevän siitä varsin nopeasti.

Terveisin

www.perriertalli.fi